

GOMBÁR ENDRE (1938) Csobánka

GOMBÁR ENDRE

egy pohár víz

már hetek óta
 búcsúzó édesanyám
 idegen kórház
 rideg kék fényében
 egyetlen pohár nem sok
 annyi vizet sem vettél
 magadhoz
 tán a nővérek sem
 tehettek róla míg
 a fehér köpenyes orvosi kar
 az infúzió mellett döntött

már hetek óta
 haldokló édesanyám
 idegen kórház
 rideg kék fényében
 egyetlen szót nem sok
 annyi szót sem ejtettél ki szádon

ám mikor föléd hajoltam megszólaltál mégis
 szeretlek Bandikám

Teliholdas éjjeleken

a hosszú menetelésben
 egyre többen dőlnek ki
 mellőlem
 egyre-másra húzom
 ki nevüket
 telefonkönyvemben
 víg cimborá volt
 az egyik
 visszafogott volt
 a másik
 már csak álmomban
 találkozom velük
 teliholdas éjjeleken
 vannak velem
 beszélnek hozzám
 nem tudok válaszolni
 némán
 tátog csak a szám
 tudom hogy itt vannak velem
 reggelre kelve
 elfog a félelem

Dal a nyírfánkról

hány tavaszt látott már
 hó törzsű nyírfánk
 hányszor hajlították derekát
 goromba viharok
 hányszor sárgultak meg
 élet zöld lombjai
 hányszor várta ki
 jeges telek végét
 hányszor rajzolta lelkünkbe
 újabb remények
 színes virágszirmait

Kitalálunk szavakat

kitalálunk szavakat hogy elfedjük velük a valóságot
 szövegeket szerkesztünk magunk és mások megnyugtatósára
 teleírunk minden papírt nehogy fölöslegesen forogjanak a papírgyártó hengerek
 világokat építünk hamis vagy pontatlan szavakból és rátukmáljuk gyermekeinkre
 bosszankodunk ha ők másféle világokat raknak össze maguknak másféle jelekkel írt
 másféle szavakkal
 ki tudja mit jelent a falfirkák nyomasztó sokasága

VARGA PATRICIA MINERVA, Fénykarámok, 2005

